

2013

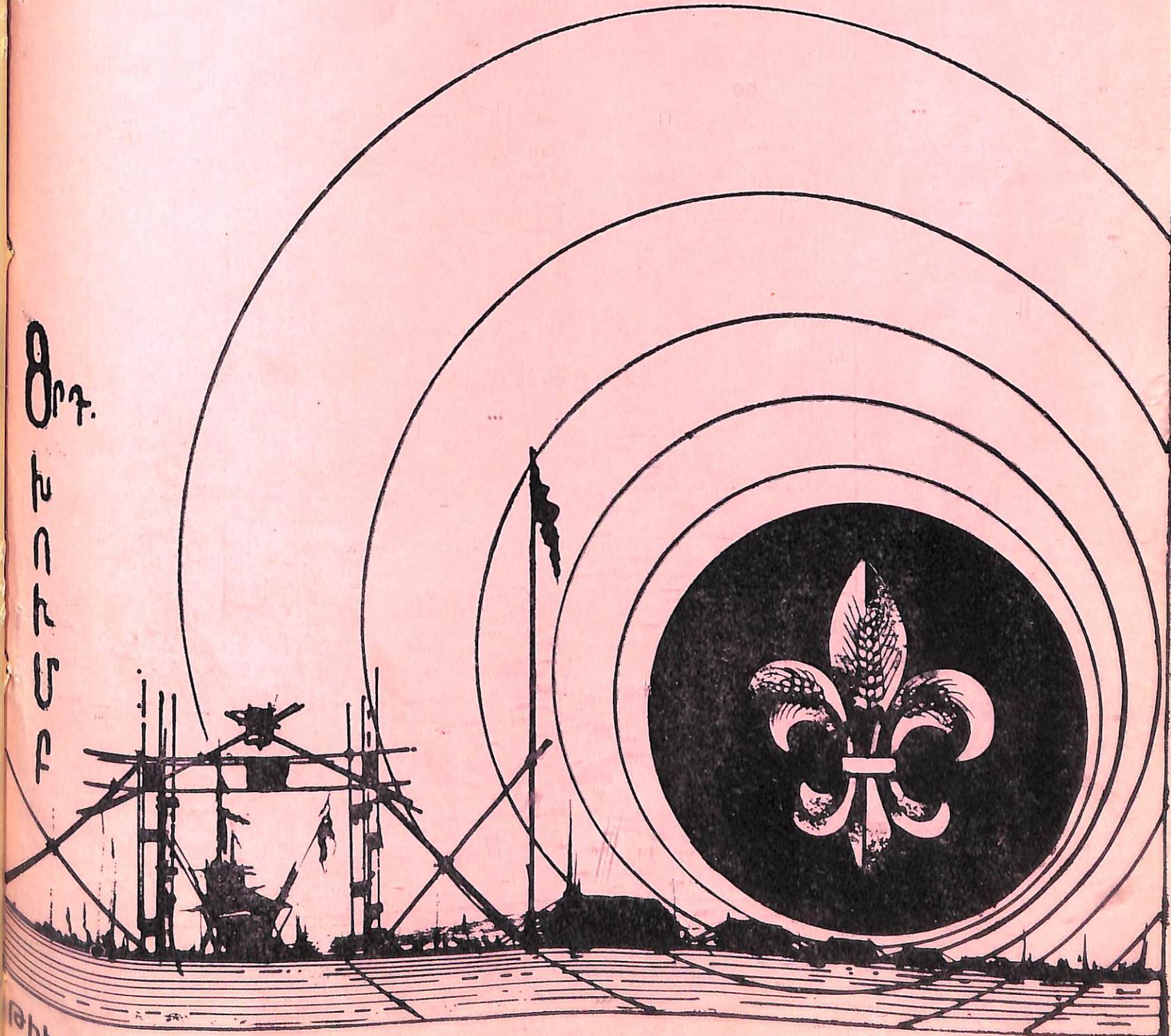
ՕԳԱԿՈՒՏԻՇ ԶԳՅԱՀ

ԵՐԿՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հ.Ռ.Ռ. ՍԿԱՌԻՑԵՐՈՒՆ

ՕՐԴ.
ՀՀՀՀՀՀՀՀ

Բհմ 4

Խ Մ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

Թող չմեղաքը մեզ մարդիկ , ԵՇէ միայն խօսինք ապագայի մասին :
Որովհետեւ տակաւին մենք մեզ այնքան կանքնաւորուած ու անթերի չենք զգար :
Առաջին օրէն մեր ծրագիրն էր 'ՍԿԱՈՒՏԻՆ ԶԱՅՆՈՎ'՝ ԸԼԼԱԼ միջնորդը համա-
գործակցութեան եւ այսօր կը տեսնենք , որ մեր երազը արդէն իսկ իրականանա-
լու վրայ է : ԵՇէ մեր այս Ծիւը աւելի ճոկ է ատիկա արդիւնքն է մեզի երկա-
րան օժանդակ բազուկներուն քոյր միութեանց եղբայրներէն :

'ՍԿԱՈՒՏԻՆ ԶԱՅՆՈՎ'՝ կը յուսադոէ հիները , որոնք քալեցին ու կը
քալեն տակաւին սկաուտութեան ուղիով : Կը իրանէ նորերը եւ զանոնք կը մղէ
մեր դաւանանքին ուղիով ընքանալու , եւ կերտելու ապագայի Մեծ Տունը , ո-
րուն ճարտարապետը եղած է , եւ է , մեր ժողովուրդին հարազատ ապրումը :

Սկաուտութիւնը պատրաստած է սերունդներ , որոնք տիպար ներկայա-
ցուցիչները եղած են իրենց ժողովուրդին : Մենք , նորերս , արդեօք որդքանով
կարդացնենք մեր վրայ դրուած յոյսերը : Ծնք ինչ որ պէտք է ԸԼԼԱՆՔ : Կը
քալենք բոլորիս համար գծուած ուղիէն :

Այսօրուանը մեր այս խմբագրականով պիտի չմանրամասնենք վերոյիշ-
եալ հարցերը : Կը ձգենք մեր սիրելի եղբայր ընթերցողներուն , որ անդրադառ-
նան միայն եւ գիտակցին իրենց կոչումին եւ առանց երկմտանքի պահերու ստեղ-
ծած խաղաքումին տեղի տալու մնան հաստատ , իրենց բոլորին սրտերուն խօսող
անխախտ ՎԵՀՈՒԹԵԱՆ պէտք :

Եղբակացնելով , կը կնենք .

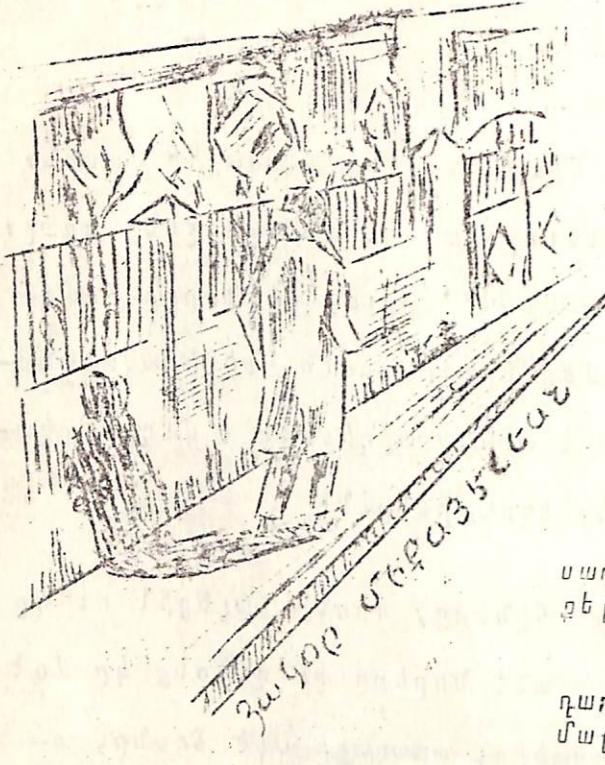
Մեր շարքերն են ամրակուռ ,

Անպարտելի եւ ամուռ ,

Մեր բանակը փառահեղ ,

Դաշտում ձորում ամէն տեղ :

Պատասխանառու	
ՎԱՐՈՒԺԱՆ ՀԱՆԵՄԵԱՆ	
ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ ԿԱԶՄ	
Վահե Ժամագործեան	Վահե Մարագեան
Կարո Թիւրիւնեան	Ժիւայր Արագեան
Մակի Բարսեղեան	Միրվարդ Սամունենեան

ՅՈՐԵՎԵՐՅՈ

- եզօ կալին պեսին օլսայտըն...

Պատանի մըն էր ան հազիւ 16-17 տարեկան, սառած ականջները թաղած վերարկուին օձիկին մէջ, ձեռք գրսկանը կը յառաջանար:

Ժամը մօտաւորապէս ինչ էր: Տուն կը վերաբնայի հապճէպ քայլելով, վայրկեան մը առաջ սառամարմինն ըաղելու անկողնիս մէջ:

Կո քալէի պատանիի մը ետեւէն ու կը դիտէի ուշ ատէն գործէն տուն վեհէրք: բայց այդ տղան, որի հնէլագուարի աղտոտած հազուստիս մէջ այնքան գեղեցկացած կ'եր

Կ'երգէր զիւ ձայնով մը: Կը սպասէի որ պատուհաննե ըուն վարագոյրնե ընկերնան հետաքրիր առաջ...: Բայց ասիկա բնական երեւոյն մըն էր մայսաւան նոր գիւղի համար: Փողոցին լուսն ու ամայուիւնը կարծես տղուն հափահարող ները ըւլային. ինք աւելի ուժուն կը շարունակէո իր երգը:

Սահեան վարժարանի ցանկապատին առջեւ ձայնը կրմեղմանար ու երգին մնացեալ բառեուը գրեթէ անլսելի կը դաձնային:

Կայնակնահար եղողի մը նման տեղս քառացած կը մնայի:

Ինչու՞ այդ շնորհը, որոնք մինչ այդ կը շարունակէին շարժիլ փակուցան Սաշտոցի տան առջեւ: ;՝ ինչու՞ ներու անհատնում շարք մը տակն ու վրայ կ'ընէն հոգիս: Ինչու՞ բաղատրել այս երեւոյն երգ բիշ վերջ առաջին անկիւնադրձին կը լսերին մնացեալ հատուկուր բառեցը:

Վայրկեաններ կան երբ միտքը կը դադրի մտածելէ: Գործողը կ'ըւլայ շին կը տեսնեմ կը զգամ բայց չեմ հասկնար:

Արդեօք գիտակցութեան մը ժայլիքն է, իր ժամանակուայ մը լուրջիւնը թիւ խղճին մէկ խայթը: Բայց երանի թէ երկար տեւէին երկութն ալ:

Տիսուր իրականութեան առջեւ ազգովին կը դաւինք: Մակայն կը յուսանք: Կը սպասենք այս ախտին դարմանումին: Կը սպասենք մեր շիղերով ու սրտով:

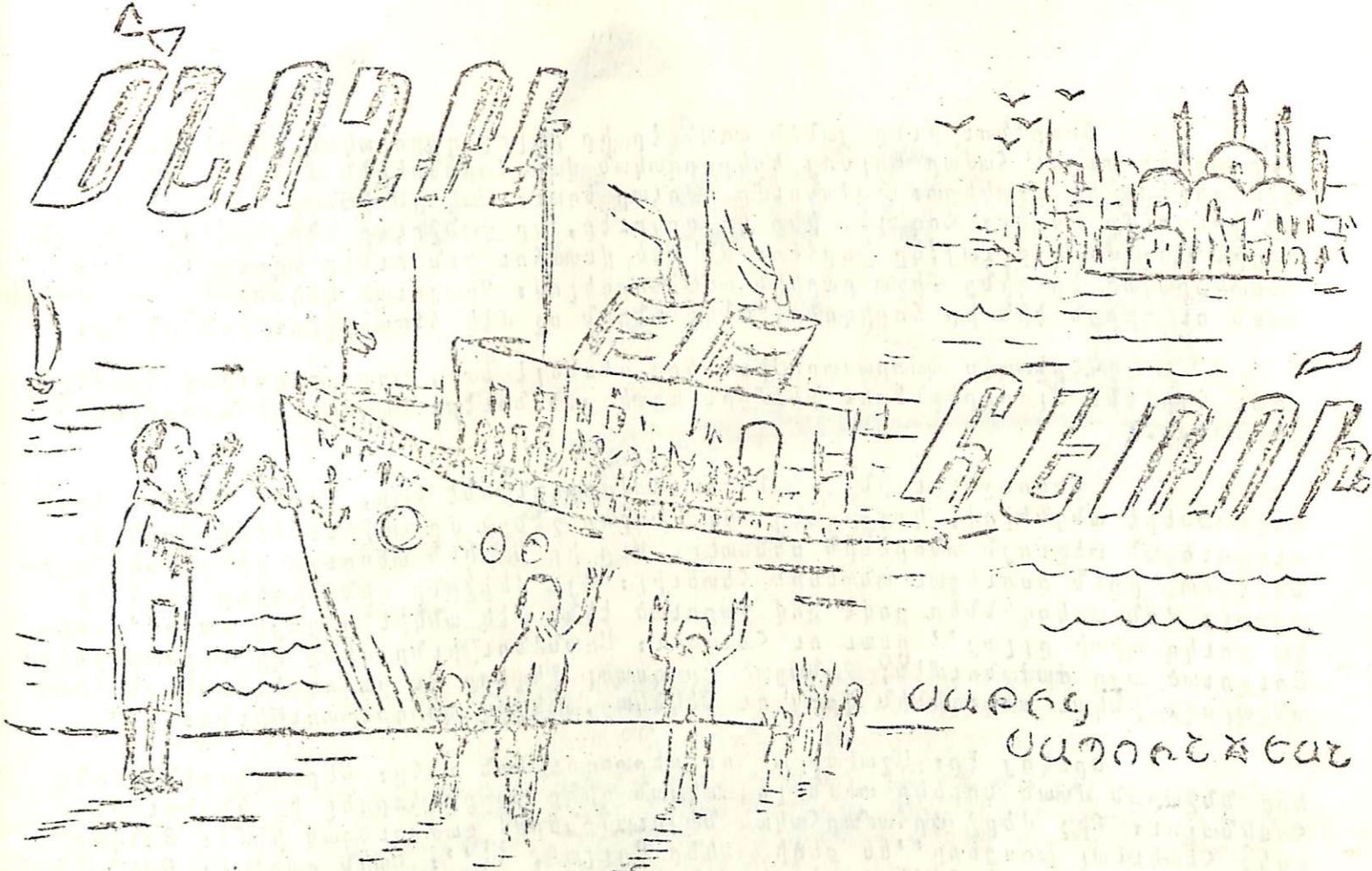
Կը յուսանք: պէտո է յուսանք, բանի դեռ այդ պատանի հոգիները մոռցած չեն ու յոյսի նշոյլով մը կը փայլիլին: Պէտք է յուսանք, երեայդ մաքուր հոգիները կոչուած են մեր նոր տան շաղախը դառնալու:

Մարդկութիւնը միշտ լուսով կ'ամբորի: Հայր յոյսով ասրան է: Յոյսով է

Հալէպ 5-2-1965

821-67

Կիւամութիւն խօճիքին պատուհանին առջեւ կքած կը հեկեկար...: Հեռուէն քամին չարագուշակ կը սուլէր, հետզհետէ կը մեղմանար, կը մարեր դիմացի անտառ-քամին չարագուշակ կը սուլէր, հետզհետէ կը մարեր չորս պատերէն ներս: Յանկարծ սեռներուն մէջ: Իր հեկեկոցն ան տակաւ կը մարեր չորս պատերէն ներս: Յանկարծ սեռներուն մէջ: Իր հեկեկոցն ան տակաւ կը մարեր չորս պատերէն ներս: Վայրեց լոյսը, ուղղուեցաւ եակին խորքէն երեխայի մը ճիշը սբավեցուց զինք: Ելաւ, վարեց լոյսը, ուղղուեցաւ սնարին մօտ ու գրկեց գաղօց:

Քանի մը գգուական խօսքերը ասաւուիւն անցան: Փոքրիկը կը ճչար՞ մամա՞ կանչելով: Որքան կը խոցուէր սիրտը ամբն անգամ, երբ փոքրիկը բերնէն լսէր պ'յդ բառը: Ու իր բերնէն ալ յուսահատ, Տէ՛ք օգնական՞ բառերը կը սպօդէին: Ինք երբեմսի առոյգ ամուսինը հիմա երբ կը վերյիշէր դեպքին ահաւորութիւնը կընկճուէր կը տկարանար...:

Երկու օր առաջ անողորմ հիւանդութիւնը մխճացուցած էր կինը ու ինք անոր հողակոյտին վրայ երդուած էր չամուսնանալ, այլ նուիրուէր իր մէկ տարե-կան զաւկին խնամատարութեան: Իր ուսերուն ծանրացած Պորդին ահաւորութեանը տակ: Հկան զաւկին խնամատարութեան:

Հիմա նստած սկսաւ որոնել ապագայի ծրագիրներ: Երեք տարի էն գիւղին, մանկապարտէզը պիտի զրկէր, յետոյ նախակը բերամեայ շրջանը պիտի բոլոր մանկապարտէզը պիտի զրկէր, հետագային պիտի շանար անպայման իր խնայած դրամով զրկէր ըստ շարունակաբար: Այս ծրագրէն հանգիստ քնացաւ: Քաղաք երկրորդական ուսում ստանալու:

Ինչ զոհոգութիւններէ ետք վերջապէս հասաւ այն տարին, ուր փոքրիկ տղան իր ոտքը կը դնէր մանկապարտէզի սէմին ներս: Երեսնամեայ այդ երիտասարդ հայրը, կատար է ծերունիի կերպարանք ստացած էր: Խտեալ մը ունէր իրագործեած հայրը, պիտի իրականացնէր զայն, հոգ չէ թէ թիզիքապէս չարչարուէր: Լիք, պիտի իրականացնէր զայն, պիտի իրականացնէր զայն:

Անցան տարիները: Երեկուան տղան այսօր պատնի մըն էր ու մեծ ընդունակութիւն ցոյց տուած դասերուն մէջ: Անբաշտրելի ինչ արցունքներով դիմաւորած էր տղուն վկայականը երբ ան աւարտած էր նախակը բերամեայ բաժննը: Արդար աշխատանքին վաստակն էր:

Տնօրէնութիւնը յանձն առած էր իր բոլոր դպրոցական ծախսերը. զինք կարդացնել տվալու համար Պոլսոյ Երկրորդական վարժարաններէն մէկունդմէջ, որպէս գիշերօթիկ աշակերտ: Բաժանումը դժուար եղաւ: Սակայն շանաց արտաքնապէս իր յուղումը զսպել: Հոգ չէ, ինք կը զրկուէր, կը տանջուէր ներքնապէս, սակայն որդին, Բող մարդ ըլլայ; կը խորհէր: Ան մեծ վստահութիւն ունէր տղուն հանդէպ: Դաստիարակած էր զինք միշտ բարիին առաջնորդելով: Զբացուած կոկոնի մը կը նմանիր: Դասն ու գիրքն էին իր հորիզոնը, անկէ անդին ոչ մէկ հետաքրքրութիւն ունէր:

Վերջապէս պատրաստութիւնները տեսնելէ ետք, խոր յուղումով հրաժեշտ առաւ հօրմէն: Ալուրիշներու խնամքին պիտի յանձնուէր: Ապագան դիմաւորելու պերըար...:

Տեսուչն ու ինք, հանդիստ ճամբօրդութենէ ետք, Պոլիս հասան: Լայն պողոտաներէ անցնելով, կառաջպանգ առաջ խոշոր շէնքի մը առջեւ: Ներս մտան եւ ուղղուեցան տեղույն տնօրէնին սենեակէց ուր իր նախկին տեսուչը զինք ծանօթացը նելէ ետք իրեն ըսուեցաւ տնտեսին հետեւիլ: Այս վերջինը զինք խոշոր սրահ մը տարաւ: Հոն անկողիններ քովէ քով շարուած էին. մէկ անկիւնը ցոյց տալով, ասիկա քուկով պիտի ըլլայ, ըսաւ ու հառացաւ: Առանձնութիւնը զինք կը սարսափեցնէր: Յուզուած այն բաժնումնէն, ջանացած էր զսպել շիղերը ու յաշողած. սակայն հիմա անկարող. ինկաւ անկողիննին վրայ ու հեկեկաց, ատելով պանդուխտութիւնը:

Երեկոյ էր: Աշակերտն ու սերտողութեան պահօք: Սերտողներէն ոմանք երե ննջարան մտան նորեկը տեսնութելով սկսան զինք հաջորդիորցէլ իր ինքնութիւնը հասկնալու: Քիչ վերջ արհամարհական նայուածքներով բաժնուեցան իրմէ: Յանկարծ լսեց հետեւեալ խօսքերը, ես քեզի շնկեր կը լլամ, հէ՛: Ետին դարձաւ: Յաղթանդամ ժպտերէս տղայ մըն էր, զերջապէս, մինակ պնտի չմնամ, մընշեց:

Ուսումնական առաջին շրջանի յաշողութիւնը պնդգեւատուութեամբ քաշալերուեցաւ: Բայց հետզհետէ չար ընկերոջ յարաքերութիւնները զինք հեռացուցին իր փայլուն յաշողութիւններէն: Գիշերուան մը իրենց փախուստը տնտենը նկատելով տնօրէնութեան տեղեկացուց, որուն որոշած պատիժը խթստ էր այս առթիւ:

Յաշորդ առաւտ, տնօրէնին սենեակէն զլիսակ դուրս կու գար: Քիչ վերջ խեղփուկ պայուսակի մը ընկերակցութեամբ ընդմիշտ հեռանալու ֆոնին, ուր տարի մը առաջ իտէալ մը զինք առաջնորդած էր...:

Արարին ահաւորութիւն բոլոր ծանրութեամբ կը ճնշէր տղուն վրայ: Երե ներս մտաւ իրենց տան սեմէն հայրը, շփոշահար փաթիմակացաւ իրեն. սակայն ինք խոյս կուտար անոր բազուկներէն ինքինք անսրժան գտնելով անոնց գորովանքին: Եղեւուինը դաժան եւ խիստ էր, որուն առջեւ հայրը կը կօէր մինչ արհամարհական յիմար ժպիտ մը ունէր իր զէմքին: Բայց ծերութիւն յուսահատած չէր. կը ջանար համոզել տղան որ դիմէ տնօրէնութեան ու ներողութիւն խնդրէ: Տղան զրեշէ չէր լսեր հօրը խօսքերը ու ինքնիրմէ ելած, անկացման մէկ սպահուն ապտակեց հայրը...:

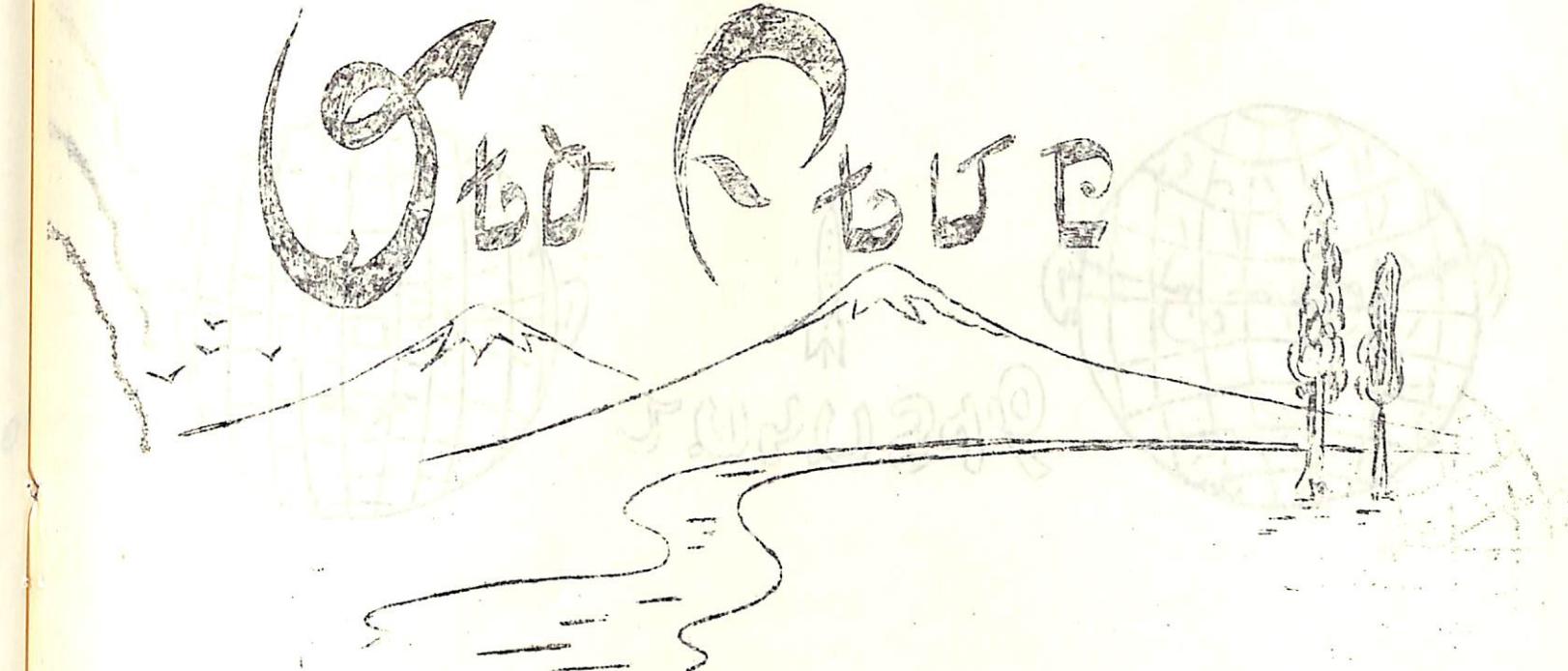
— Ի՞նչո՞ ապտակ... իր որդի՞ն. Տէր իմաստութիւն տոքրօ...: Կքեցաւ, ինկաւ զինք պաշտող հայրը, ինկաւ զինք մօր նման ինամող հայրը, ինկաւ սրտէն զարնուած կայուածահար...:

— Հայր հայր...: Նայեցաւ ձեռքին այդ ոճարդորն ձեռքին, որ իրեն, հօր արիւնով ներկուած ըլլաւ կը ըուէր:

Դուրսը մուը էր անձրեւը տեղատարակ կը տեղար մինչ ինք կը հեկեկար այնպէս ինչպէս հայրը հեկեկացնած էր տարիներ առաջ մօր ընդումին...:

Հաշորդ առաւտ Բաղեց հայրը Գիշենին եկեղեցներին յանձնեց իր հօրենական տունը:

Տարիներ ետք զիւղացիները իրեց նեղ օրերուն կը լսէին անհանօդ հերոսի մը անունը: Գիւղի քահանան միայն, անոր համար կ'աղօթէր...:

Գիշեր է: Խուճիս մէջ մենաւոր ու երազներուս հետ մէկնեղ կ'ըմա պեմ քաղցր լուսութիւնը սենեակիս: Պատերէն վահ սահող բարկ մութը կամաց կամաց կը լեշնէ սենեակս ու ես կը յանձնուիմ կեանցի տեսիլներուն:

Հիմա փոխադուուած եմ ուրիշ աշխատոհ, ուր կ'ապրիթ իմ բոլոր զգայանքներովս: Ամանոր է: Նոր կեանք սոո կենդանու ինւն, երազներու ամբողջ շքախումբ մըն էնքոր կ'անցնի, տուներու եղութեն ալ կը միանան անոնց ու ես կը հմայ- լում պայման եղանակներովը:

Մոռցայ երազնքս:

Խուճիս դուրս վագեցի քովնտի սենեակը:

Երկար սեղանի մը շուրջ տասը քսան հոգի նստած են: Բերանս շըուտեցաւ: Մօտեցայ անոնց կտոր մը փրցուցի, քանի մը զաւա՞ գինի խմեցի ու երգեցի: Իմեցին բոլորն ալ: Երգեցին բոլորն ալ:

Պանկարչ ձախն մը զիս ցնգեզ, տեսիլք մը սառած նայուածքս յակիշտակեց, երիտասարդ ուսանող չը կ'երգէր կունկ բաշարէն խապրէկ մը չիւնի պահանձ:

Ինչի թուեցաւ շէ հեռաւոր Արար ատս էր հարցնողու, ու աշքերս լեցուեցպն:

Ինչի պէս զանինեց լացին հոն ...:

Սորէն պիտի երցէր այդ երգը...:

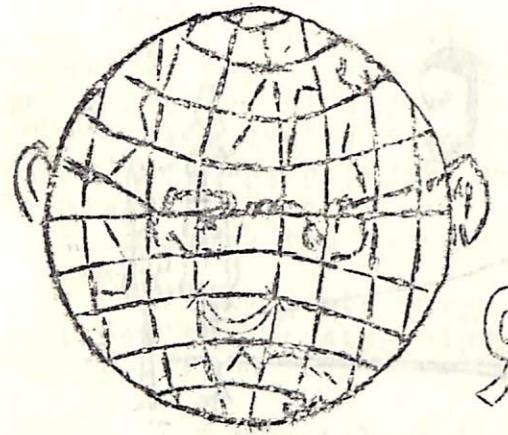
Այս օրէն ինչի թուեցաւ, որ մարդ ինչ ալ ըլլայ, ինչ շրջապատի մէջ ալ ըւլայ չի կը նագեկան լման բաւարարութիւն ունենալ անց հայունիքին: Մարդ իր երեւակայութեամբ, մտածումներով ու զարգումներով հայրենիքին: ան հոն այդ ընթին վրայ է որ կը շարժի, կը խաղայ զինք կաշկանդող չըլլար: Մեր այժմու հայրենիքը վտարանդի հայերու միակը բեթենդնէ: Մենք պանդուխտ հայերս, այդ բեմին վրայ միայն կրնանք նաղալ երգել ու մօսիլ:

Մեր այժմու հայրենիքը զաղաշխարհի հայութեան սրտին եւ հոգիին խօսութեամբ մըն է: Հայուն բոււխերիկը հոն կը մխայ միայն:

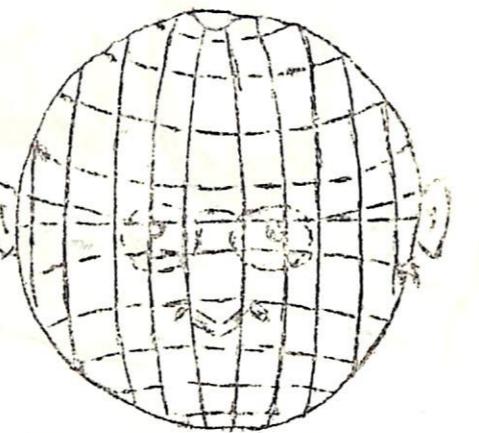
Համբոյը հողերուդ, համբոյը բաշամարտիկ նահատակ զաւակներուդ արիւնութեամբ ու զաւակներուդ, համբոյը բաշական մշամահ լուսաւորիչներուուն:

Այժմ կողեկոչեն զանոնք եւ կը խնդրեն արագագասիրակնն ողիէն մեղ ալ ներշնչէ, եւ կարենանց ապարիւն հայերս ապարագասիրակնն ողիէն մեղ ալ ներշնչէ:

Կարօ թիւթիւննեան

ԹԻՏԱԿԱՐ

Թերեւս Թիթակորասի տեսութիւնը գտած է համեմատական աւելի մեծ համբաւ ուրիշներէ, ուսողութեան մէջ, զանազան պատճառներով։

Թիթակորասի այս տեսութիւնը որ կը համացուի արուեստաբանութեան հիմք է վաստէ թէ ուղանկիւն երանկիւնի մը երկարագոյն կողմին քառէն, հաւասար է փոքր ոյն կողմերունքառէներուն դումարին։

Այսպէս աք եռանկիւնին մէջ

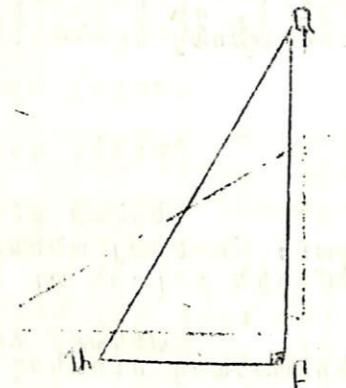
$$ագ = \frac{աԲ + Բգ}{2}$$

Ուրեմն նոյն եռանկիւնին մէջ է թէ աբ կողմին եկեկա-
չայն առ կողմին երկարութիւնը կ'օւլայ

$$ագ = \frac{աԲ + Բգ}{2}$$

$$\frac{ագ}{ագ} = \frac{(8 \times 8) + (4 \times 4)}{25 \text{սմ.}}$$

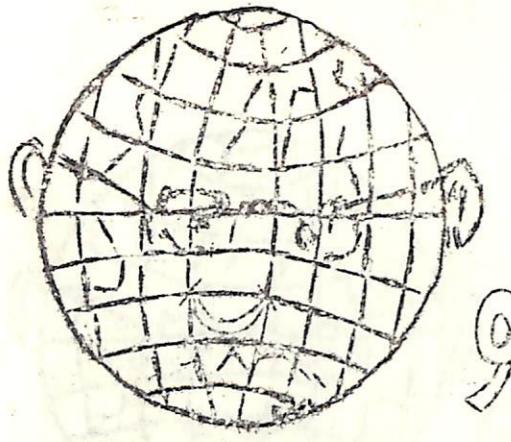
$$ագ = \sqrt{25} = 5$$

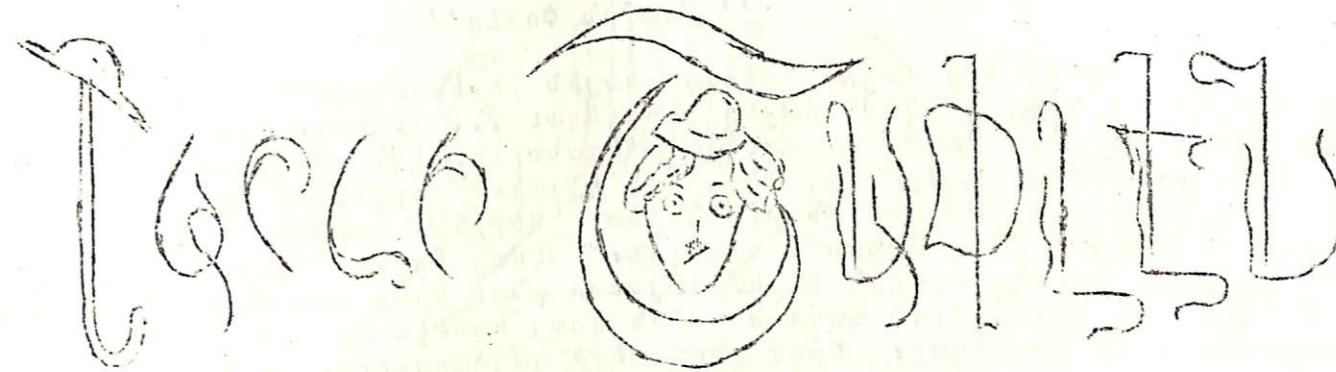
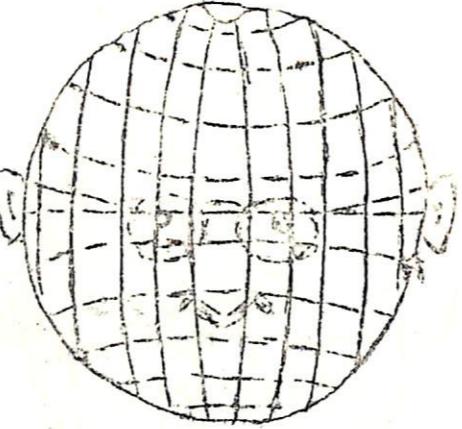
Թիթակորաս ծնած է 582 Յուին Ք.Ա. Չունաստանի՛ մէջ։ Մեզի կը պակ-
սին յաւելիալ մանրամասնութիւններ իր անձնական կեանքին շուրջ։ Գիտենք
միայն թէ Պոլեկը թագաւորի հրամանով աքսորուած հարաւային հտալիա։ Հոն
համախոհներու հետ կազմակերպած է կրօնական միութիւն մը, որուն աշխա-
տանքը գրեթէ կեդրոնացած է ուսողութեան եւ իմաստասիրական հարցերու շուրջ։
Այս միութեան անդամները կը հաւատային թէ մարդու հոգին յաւերժական է։
ուրեմն ան կընայ վերադառնալ մահէն ետք քանի մը անդամ, տարբեթ մարդոց, նոյ-
նիսկ կենդանիներու մէջ։

Թիթակորասն է առաջին անդամ յայտարարող թէ արեւն է ընութեան կեղ-
րոնը։ Կոպեռնիկոս ապագային իր ընելիք յայտնութիւնը, այս առջիւ, ազդուան
օւլայ կը Յուի Թիթակորասի մարդարնութենէն։

Թիթակորեանները կը հաւատային թէ երկիրը, աստղերը եւ մոլորակները
կլոր են որովհետեւ իրենց կարծիքով գունուը գերազոյն ամբողջութիւնն է։
Անոնք փորձեցին երաժշտական ձայնական ներդաշնակութիւններ յարմարցնել
Դուաբանական տեսութիւններու։

ԹԻՏԱԿԱՐ

Թերեւս Թիթակորասի տեսութիւնը գտած է համեմատական աւելի մեծ համեաւ ուրիշներէ, ուսողութեան մէջ, զանազան պատճառներով։

Թիթակորասի այս տեսութիւնը որ կը համացուի արուեստաբանութեան հիմք կը փաստէ թէ ուղանկիւն երանկիւնի մը երկարագոյն կողմին քառէն, հաւասար է փոքր ոյն կողմերունքառներուն գումարին։

$$\begin{aligned} \text{Այսուհետև} \\ \text{աք եռանկիւնին մէջ} \\ \frac{\text{աք}}{2} + \frac{\text{աք}}{2} \end{aligned}$$

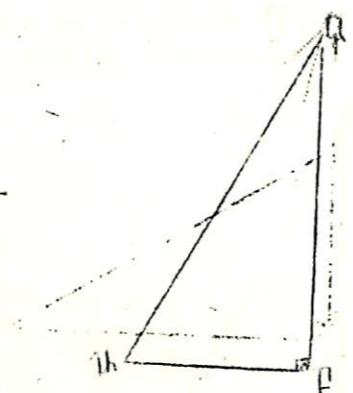
Ուրեմն նոյն եռանկիւնին մէջ են աք կողմին եռկա-
ցայն առ կողմին երկարութիւնը կ'ուլայ

$$\frac{\text{աք}}{2} = \frac{\text{աք}}{2}$$

$$\frac{\text{աք}}{2} = (8 \times 8) + (4 \times 4)$$

$$\frac{\text{աք}}{2} = 25\text{սմ}.$$

$$\text{աք} = \sqrt{25} = 5$$

Թիթակորաս ծնաժ է 582 Դուին Ք.Ա. Յունաստանի մէջ։ Մեզի կը պակ-
սին յաւելիալ մանրամասնութիւններ իր անձնական կեանքին շուրջ։ Գիտենք
միայն թէ Պոլեկրէ՛ Բազաւորի հրամանով պատուած հարաւային հտալիա։ Հոն-
համախոներու հետ կազմակեղած է կրօնական մթութիւն մը, որուն աշխա-
տանքը գրեշէ կեդրոնացած է ուսողութեան եւ իմաստասիրական հարցերու շուրջ։
Այս միութեան անդամները կը հաւատային թէ մարդու հոգին յաւերդական է։
Ուրեմն ան կրօնայ վերադառնալ մահէն ետք քանի մը պնդամ, տարբեթ մարդոց, նոյ-
նիսկ կենդանիներու մէջ։

Թիթակորասն է առաջին անգամ յայտարարող թէ արեւն է քնութեան կեղ-
րոնը։ Կոպեռնիկոս ապագային իր ընելիք յայտնութիւնը, այս առջիւ, ազդուած
ըլլալ կը Յուի Թիթակորասի մարդարութեան է։

Թիթակորեանները կը հաւատային թէ երկիրը, աստղերը եւ մոլորակները
կը լոր են որով հետեւ իրենց կարծիքով զունոր դեղազոյն ամբողջութիւնն է։
Անոնք փորձեցին երաժշտական ձայնական ներդաշնակութիւններ յարմարցնել
բուաբանական տեսութիւններու։

Վերջերս աւարտեց ՝ ’իմ կենսագրութիւնը’՝ անունով գիրքը, որ ի գ, մասին
պյնքան խօսեցնել տուած էր։ Առաջին անգամ, հեղինակին գոյլաքը ունեամբ, որ ի գ, մասին
Տէյ ԱԿԱՑՈՒ ՝, յօդուածաշարքով մը հրատարակեց գրքին առաջին մասը։

76 տարեկան Սահմանական Շենքեւաշարք է այնքան որքան ՝ ’Շարլին’,,,:
իր ծեծնեքուն քալուածքին թէ կարելի է տեսնել նոյնինի պառող մասողը։ Ի՞ն-
ուշագրաւ շարքունեւը կրնակ փառասիրութեան առդիւնք ըլլալ, որ այնքան սովորա-
կան է ’Մէծ’ երու։

Տասը զաւակներու հայր Շափէլին 11 տարիէ ի վեր իր կնոջ Ունայի հետ
կ, ապօրի իր սպիտակ տան մէջ, որուն պատուհանները կը բացուին ժնեւեան լիճին
եւ ձիւնահառ նլպեաններուն։ Երեկոնները տան գոները բաց կը մնան զբօքաշոշիկ-
ներ եւ հիւրեր ընդունելու։

Իր հանգստաւէտ տան մէջ յահան կը յիշէ հին կոնդոնը։ այս պարզունակ
ու հանդարտ աշխարհն, որմէ յիշատակներու մենց ծրագր մը կայ պահ քուած իր հոգին
մէջ։ Աղջիկանութեան շպարը չի սիրեր։ Կ'ուզէ տեսնել ամէն բան ինչպէս որ
ու հանգստաւէտ տան մէջ յահան կը յիշէ հին կոնդոնը։

Շափէլին ՝ ’իմ կենսագրութիւնը’՝ գրքին ձեռնարկած է գոհըմ գրենի
խորհուրդով։ Կուտանք հատուածներ անկէ։

’Շործատան Տղան’

Ծնահ եմ 1889-ին Մանկութիւնս անգուցած եմ լաւ պայմաններու մէջ։
Մայրը գերասանուհի էր։ Ես եւ եղբայրս Սիդ Սիյը կը պաշտէինք զինք։ Այս ուրախ
օրերէն կը յիշեմ հին կոնտոնը եւ մեր հերթական շատուն երթը բառեկամնեռու հետ։

’Հայրս Դատարան կը կանչեն’

Ժամանակ մը վերջ հօրս եւ մօրս միջէւ անհամաձայնութիւն մը ծայր
տուաւ այս շահանին մայրս տունին կը բաժակայէր։ Օր մը սաստիկ յուղուած վերաբ-
նարձաւ, իր բաժականչութիւններուն մէջ յաճախ կը լսէի Արմսթրոնկ անունը։ Քանի
մը տարի վերջ միայն դէպքին տեղեակ մնացինք։ Մայրս այդ օր դատարանէն վերաբ-
նարձաւ կը լուրջ միայն դէպքին տեղեակ մնացինք։ Հօրս անտարբերութիւնը դատարանէն տալ։ Իսկ Ար-
մսթրոնկը հօրս պաշտպան փաստաբանն էր։

Մայրս իր ընտանիքին աւագ աղջիկն էր։ Հայրը կօշկակար ու մայրը քն-
չուհ մը, որ 18 տարեկանին փախան էր չնդկաստան։ Ապա Նելիա փոխադրուելով ա-
մուսնացած էր հօրս հետ։ Ու մէկ տարեկան էր երբ անոնց կը բաժնուեին։

Տարիներ վերջ մայրս անհանգստան լով լքեց գերասանական ասփարէր։ Հն-
տանիքին ծախսերը հոգացած ոչ ոք մնաց։ Մայրս ինորէց եկեղեցին օքնութիւն-
մը ասլահովել բայց իր շանքերը պապադին անցան։

“Առաջին Փոռձը”

Օր մը երբ մայրս, գեղմարդկային շիքեռով բեմին վրաց
կը շարունակէր երգել, յանկաքն ձայնը քաշուեցաւ... ու կտրուեցաւ
Ամբոխը սկսաւ սուլել. մայրս ստիպուեցաւ հեռանալ բեմէն: Քուլիս-
ներու ետեւ ուր զինք կը սպասէի, տեսայ թէ ինչպիսի յուզումով եւ
փոռքումով կը վիճէր Շատրոնի տնօրինին հետ: Վերջինի կարգադրութեամբ բեմ բարձրացայ մօցս փոխարին եղածելու: Սկսայ երգել՝ շիք-
ձոնզ, ը, բայց նուազախումբին եւ իմ ձայները քնաւ իրար չհարմա-
րեցան: Ելոյնիս ամենաբուռն պահուն բեմին վրայ կարծէս մետաղեայ Շ
դրամներու անձրեւ մը տեղաց: Նրգս ընդհատեցի յայտարարելու թէ նախ
դրամները պիտի հաւաքեմ ու ապա... եղածմ: Ներկաները խնդացին կա-
տակիս: Յետոյ սկսայ պարել ու ծաղրել գերասնները, նոյնիսկ... մայրս:
Հանդիսատեսները խանդավառուած էին, եւ երբ մայրս բեմ եկաւ
զիս տանելու, բուռն ծափահարութիւններ իւեց: Ասիկա քեմին իմ անդ-
րանիկ ելոյն էր, մինչ մօրս վերջինը:

“Տարի մը, որ հաւիտենականութեան չափ երկար է”

Իմ տարիքս եղող տղու մը համար աշխատանք գտնելը դժուար
է: Մայրս բեմի զգեստներ կարել սկսաւ, մինչ Սիդնէյ դպրոցէն արձակուե-
լէ վերջ լուսագիր կը ծախէր: Մեր հագուստներն ու բաճկոնները մօրս հինցած հագուստ-
ներէն կը յարմարցուէին: Հայրս գինով ըլլալով դատարանին որոշած 10 շիլինկը չէր
վճարէր:

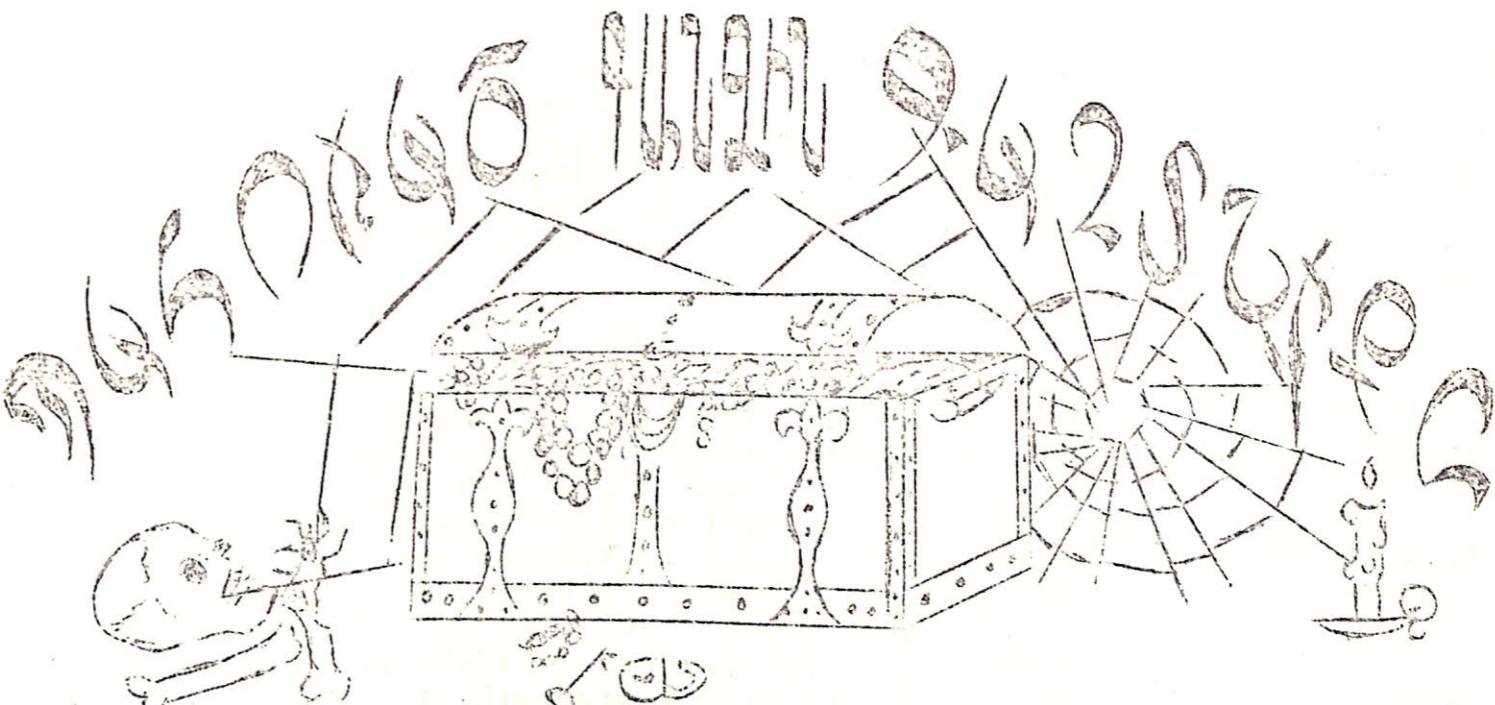
Շրջան մըն ալ մայրս անհանդստացաւ, Սիտնէյի շահած փէննիները: Հա-
զիւ կը բաւէին մեր օրապահիկը ապահուելու: Օր մը Սիտնէյը դրամապանակ մը գտած էր,
որուն մէջ հասցէ չկար, բայց լեցուն էր դրամով: Այս դէպքը ժամանակին մը համար
մեզ փրկեց: Աւելի վերջ Շշուազութեան պատճառաւ ստիպուեցանք հաստատուիլ լամ-
բետի գործարանը, յանձնուելով քաղաքապետութեան խնամքին:

Յ ՀԱՏՈՒԱԾՆԵՐ ԵՐԿՐՈՐԴ ԳՐՔԵՆ.-

Պօրս ու եղբօրս ըեռը նուազեցնելու: մտահոգութեամբ թատերական խում-
բի մը մէջ սկսայ փոքր դերեր առնել: Ժողովուրդը խանդավառ էր, բայց ես Ֆիզիքապէս
կը տկարանայի: Տան եւ ապա հիւանդանոցին խնամքները փրկեցին զիս կուրծքի հիւան-
դութենէս:

Ապագինման նրջանին, օռ մը Շաղին պղտիկները, փողոցին մէջ զիս կե-
ցընելով ըսին թէ մայրդ խելազարուած է: Աւելի վերջ բժիշկները հաստատեցին տղոր
ըսպէտը լուսագունեցաւ չիւանդանից յուսահատ սկսայ աշխատի լ սղոցողներու հետ
գոյքը ըրուելու: Օր մը հեռագիր մը կը յայտնէր եղբօրս ժամանումը զինք դիմաւորե-
ցի շատ խեղճուկ վիճակով մը: Կօշիկներս ներքան չունէին, գլխարկս ու հագուստներս
աղտոտ ու պատրտուած էին: Եղբայրս բաւական դրամ շահած ըլլալով ինծի նոր հազուստ-
ներ գնեց: Միասին մօրս քով գացինք, ճանչցաւ մեզ բայց խանդավառութիւն ցոյց չուրե-
ւաւ: Եղբայրս իր կեանքէն պատմեց մօրս: Այս վերջինը յանկարծ խօսակցութիւնը ընդ-
հատելով, խօսքը ինծի ուղղելով ըսաւ... Եթէ դուն բաժակ մը թէյ
տուած ըլլայիր ինծի, ես այս վիճակին չէի հասներ: Այլեւս չէնք
կընար սպասելու: Աւելի վերջ բժիշկը յայտնեց թէ մօրս հիւան-
դութիւնը արդիւնք էր սնունդի անբաւարարութեան...:

Մօրս խօսքերը միշտ կը հետապնդեն զիս: բաժակ մը թէյ տայ-
յիր ես այս վիճակին չէի հասնէր...:

“ԲԱԼԱՐ”

Պապայի պատման պատմութենէն բան մը չի ասկղաւ. այնքան տառուած
էր անոր ներկայութենէն: Հերոսները տհղանցեցին, ըշնամիները վճացան, յաղ-
շանակը շահեցան, հերոսը փրկեց իշխանուհին, ամուսնութիւնը տեւեց քառասուն
օր եւ գիշեր:

Այդ գիշեր պապային հետ միասին քնացան. այնքան ամուր գրկած էր
ռայն, կարծէս պիտի տանէին քովէն:

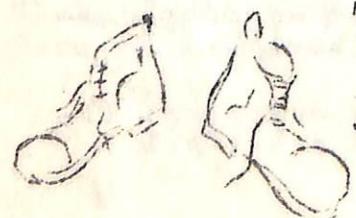
Թաշորդ օր պապան կ’աշխատէր, սնտուկներ կը շինէր անոնց մէջ կը տե-
ղաւորէր տան գոյքերու մէկ մասը...:

Երբ տեսաւ որ Հրայր իրեն կը մօտենար քաղեցուց աշխատանքը ըանի
մը քայլ առաւ եւ մօտը դրուած նստարանի մը վրայ նստելով թեւերը լայն բացած
սպասեց: Գրեթէ վազելով Հրայր նետուեցաւ չօրը գիրկը:

Համբոյրներու անձրեւէն վերջ հանդչած հօրը լայն կուրծքին կ’ուզէր
կապուիլ անոր ու չհեռանալ անկէ...:

Այսպէս կը շարունակէին մնալ ե՞նէ Բրդոտը ուշադրութիւն հրաւիրող
կանչերով չսնակեցնէր զիրենք: Հեռուէն կորսմաւ ճամբէն փոշի կը բարձրա-
նար կառք մըն էր: ’’Մաման է’’, բացականչեց Հրայր: Հօրը աչքերը լեցուեցան
բայց ինքզինք պահան հսկաց ականչին. ’’Մաման չէ բալիչ մենք քաղաք պիտի եր-
անան...’’:

Քաղաք... նորութիւն էր բառն իսկ: Կառքը մօտեղաւ ձիերը անհանդիս
կը շարժէին:

ՄԱՐԴԱԿԱՆ

ՏԵՂԱԿԱՆ ՀՈՒՐԵՐ

Հալեպի բաժակի մրցաշարքը, աննպաստ օդին պատճառաւ արժամաբար յետաձգուած են: Տեղին է յիշել թէ այս մրցաշարին սկզբնաւորութեան Տարօն թփղաց Հ.Մ.Ս. ։ Ի դէմ, ապա Հ.Մ.Ը. Ընդդէմ Ֆիբեանի ասկից վերջ Արևի ընդ: Մրցաշարքը շարունակուեցաւ կասպուրական ընդդէմ Ասորիներու հանդիպումով, որուն յաջորդեց Հ.Մ.Ը. ։ Հանդիպումը: Կերշին խաղը խաղան Հ.Մ.Ը. եւ կասպուրական: Պէտք է ըսել որ այս հետաքրքրական մրցաշարքին վերսկսումը մարզական հասարակութեան կողմէ գոհունակութեամբ դիմաւորուեցաւ: Կերշին դասաւորումներուն համար այժմ որեւէ պաշտօնական յայտարարութիւն եղած չէ:

Ներկայ ամսուան 6-ին սկսան Սուրիոյ Միջ-նահանգային վարժարանական խաղերը: Առաջին առջիւ Շաբաթ 6 վետրուարին մրցեցան Հալեպի եւ հունիսի աշակերտական թութ-Պոլի խումբերը: Կէս ժամուան ընթացքին Հալեպի քաջական 9 կէտի առաւելութիւն մը ապահովել: Այս առջիննքին ի տես հունիպի խումբ զաշումն աշակերտական թութ-պոլի մրցումները օդի աշակերտական թութ-պոլի մրցումները: Իսկ պատճենը՝ Պոլի հանդիպումներուն Հալեպի խումբը աշխատանքութեան հանդիպումները: Իսկ Հանդիպումները համար ապահովութեամբ գոց դաշտին վրայ տեղի ունեցան:

Սուրիոյ միջ-նահանգային մրցաշարքը՝ երեսներու եւ կրտսերներու կոսկի Կիրակի 14 ֆետրուարի 1965-ին, Հալեպի եւ Լաբաթիոյ խումբերու պումներով; Ժամը 1-ին սկսեալ քաղաքավետարանի դաշտին վրայ:

Աշխարհի ախոյանական թութպոլի խումբերը հետեւեալ պատկերը կը ներկայացնեն.՝

ԱՆՁՆԻԱՆ	ԱԿՈՒՄԲԻ ԱՆՁՆԻ	ԿԱՏ.	ԽԱՂ	ՅԱՂԹ	ՀԱԽՍ.	ՊԱՐՏ.	ՆՈ.	ԱՄՔ.
ԱՆՁՆԻԱՆ	ԼԻՎՐՈԲՈՒԼ	45	80	18	2	10	77	26
ՊԵՂԻԹԱՆ	ԱՆՏՋՐԼԵԽԹ	37	42	26	5	11	92	50
ՍՊԱՆԻԱՆ	ՌԵԱԼ ՍԱՏՐԻ 8	46	80	22	2	6	61	28
ԻՏԱԼԻԱՆ	ՊՈՂՈՆԻԾ	54	84	22	10	2	58	17
ԱՈՐԹՈՒԿԱՆ	ՊԵՍԹԻԹԱՆ	46	26	21	4	1	108	26
ԶԷԽՈՍԼԱՎԱՐԻԱՆ	ՏՈՒԿԱՆ ՊՐԱԿ	37	26	16	5	5	58	26
ԹՈՒՐՔԻԱՆ	ՖԻՆԻՐ ՊԱՀՃԱՆ	54	84	21	11	2	55	14
ՌՈՒՍԻԱՆ	ՏԻՆԱՄՈ-ՄԻՐԱԿՈՒՆ	55	88	21	15	4	47	14
ՑԻՒԹԱՎԱՆ	ԿԱՐՄԻՐ ԱՍՏ	80	26	14	8	4	45	22
ԱՆԴԱ								

Կառավարնը պատրային հետ ձեռնուեցաւ շոյեց Հայոց գլուխը եւ առանց ուշջորդեց: Նախաճաշէն ետք նոր հազութները հազարուց եւ ձեռքէն բանածած դուրս եւուն: Կառքը լեցուած էր, բեռները կապեցին: Պապան Շելազարից որ շուրջ վերապահնական էր բարութիւնը: Բրդոտը բաւական ընկերանալէ ետք յօդնահանդիպաւ եւ սկսաւ իրենց շուրջ:

“Պապա, թրդութ մեր հետ պիտի տմաշուա քաղաք”:

“Անշուշտ, սպատականնեց պապան քիչ մը մտածելէ ետք: Ապա Շելազարեց որ մենամային հետ քիչ մը պտտին որպէսզի ինք մնացածները պատրաստէ:

Բաժանումը իր մանուկի հոգին կը յուղէր, երբ բարձունքի մը վրայ նստեցելու, Հրայր անխօս հետաքրքրի աշքեռով շուրջը կը դիտէր, կը զօար կարծէս որ այդ վայրերը պիտի չտեսնէր:

Երկար մնացին նոյն վիճակով, Բրդոտը անհանգիստ շարժումներով աներես ճանձերը կը փորձէր որսալ որոնք յամառօրէն աչքերուն շուրջ կը վօզային: Հըտի Մեծ մամային կաշմը նայեցաւ, աղուոր էր ան իր ծերութեան մէջ: Ոյդ պահուն կը քը.. նախար եւ անհաստատ մարմինը կ'երեար: Ոտքի ելաւ եւ մօտենալով կամացուկ մը համբուրեց անոր խորշոված եցեսը: Մեծ մաման բացաւ աչքերը երազէ մը արթնցածի երեւոյթով բռնեց Հրայրին ձեռքերէն) իրեն քաշեց եւ սեղմեց կուրծքին:

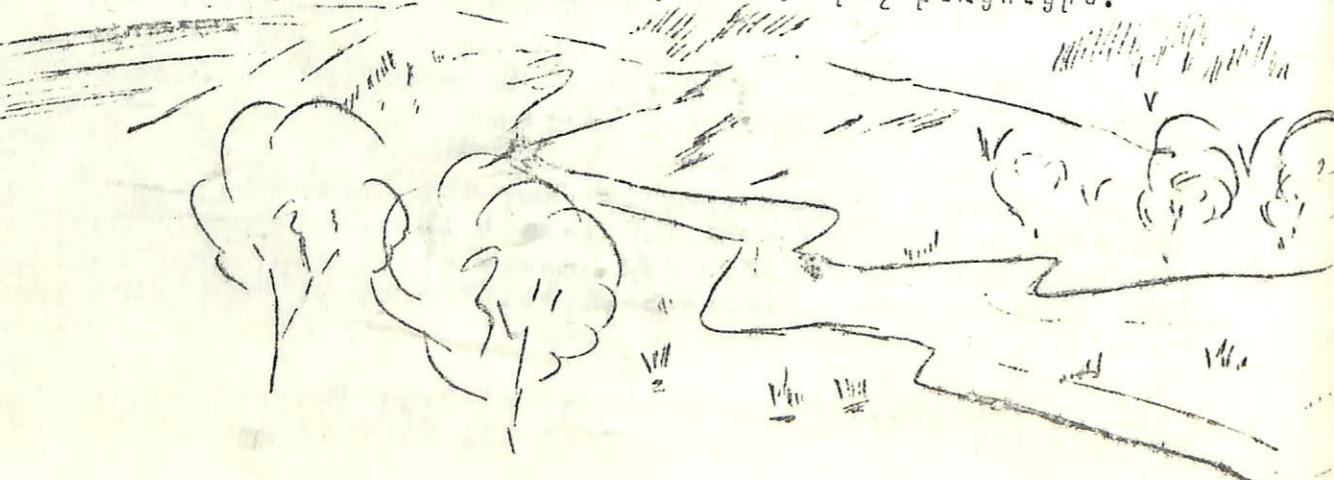
Ժամանակը սահած էր երբ ոտքի ելան վերադառնալու...:

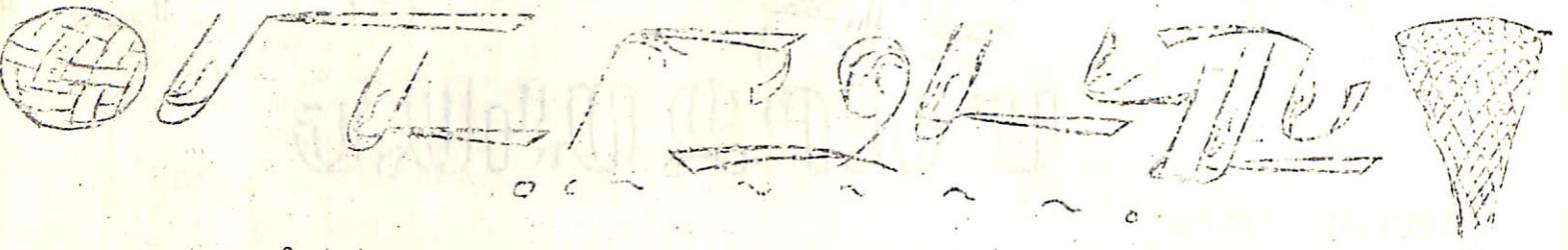
Տունէն ներս գրեթէ պարապութիւն կար, ամէն ինչ իրարու վրայ դիզ- կիւնի պատուհանին կունած հանդիստ ու անորոշութեան մէջ կոնուած կը ծինէր. այն տարուած ըլլալու էր որ նոյնիսկ զգաց իրենց մուտքը: Հրայր բարձրացաւ Մեծ մամային գիրկը եւ հօրը կոնակին կողմէն մօտենալով փոքրիկ թաթիկներով գողեց աշքերը: Պապան պզտիկ մը ցնցուեցաւ բայց անմիջապէս խնդուքով խածուեց թաթիկները. Հրայրին ուրախութիւնը չափ չունէր...

Ճաշի ատեն Հրայր հօրը ծունկերուն վրայ մնաց. “Կը հիւանդանայ”, ըստ քանի մը անգամ Մեծ մաման երբ նկատեց որ շատ կը կերցնէր: “Բան ըրլւար”, պատասխաննեց Հայրը, կոնակին զարնելով: Խւրաքանչիւր հարուած կը հովարտացնէր զինք եւ կը լեցնէր մանկական անհուն հրճուանքով:

Կառքը վերադառնաւ: Բացի անկողիներէն ամէն ինչ բեռցուցին:

Աշր. 3

Յաջման դաշտի վրայ թէ ոյլու մնալու ինչ-աֆսայի-տը- վիճականու...
ժանց տեղի տուած է: Եւ երբ եմն նոյնի սկզբունքու կուռափի հարուածներու պանակ. դար-
ձած: Տեսնելով այս բոլորը կը սկսի նք հրատարակել օդտաշատ յօդուածաշարը մը,
նախապէս հրատարակուած, յուսաւով որ ան պէտի ապայ անտա եղած բացատրութիւնը
վերջ տալով տեղի ու անտեղի վեցերու:

ՄԵԿՈՒԽԻՄ ԵՐԱ ԿԸ ՊԱՇԱՀ

1-ը թիւ: -1-ը առաջ քաշտակ է գնդակը
ու փոխանցած թիւ թշրիւս թիւն ։ 1-ը մնկուսը
է որովհետաւ երկու հակառակորդ չունի իրեւ
քեզագծին միշեւ այս պահուն. եղբ գնդակը
իրեն կը փոխանցուի թիւ ։ 1-ին կողմէ:

○ 5

1w

Տեսակ 1-ը մէջտեղ եղ թագէ ու
գնդակոս թիւ 2-ը ետ կը լսող և պիտ
քէն զէպի Բ զիրքը եւ ինչ 4-ը ու
թիւ 5-ը ին մէջանցին առաջ քշելով կետ
ը կը նշանակէօ թիւ 2-ը մէկուսի է;

7

24

Թիւ -1-ը Դեպի քեզը կը քաշէ
-եկը խաղայ գնդակը եւ -2-ը չետանայ
այն, բայց կը սայթաքի եւ կը փուլանցէ
-ին որ կէտ մը կը նշանակէ : Թիւ -6-ը
եկուսի է :

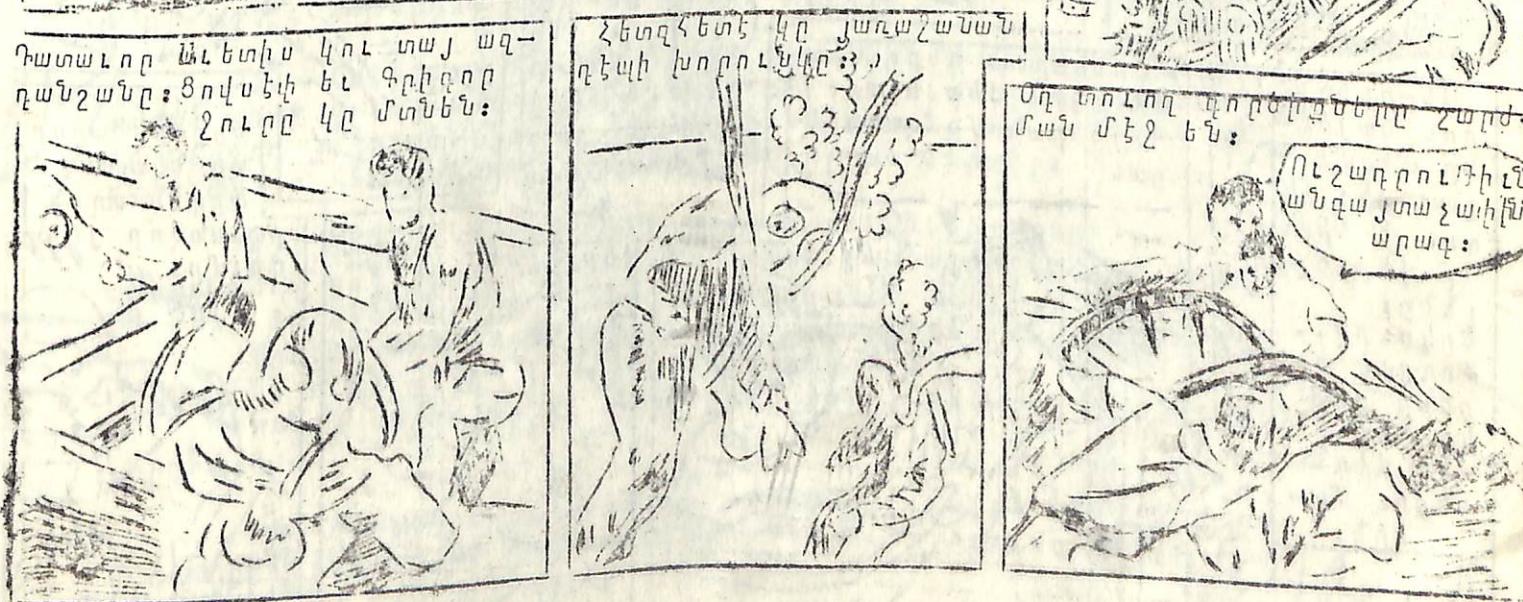
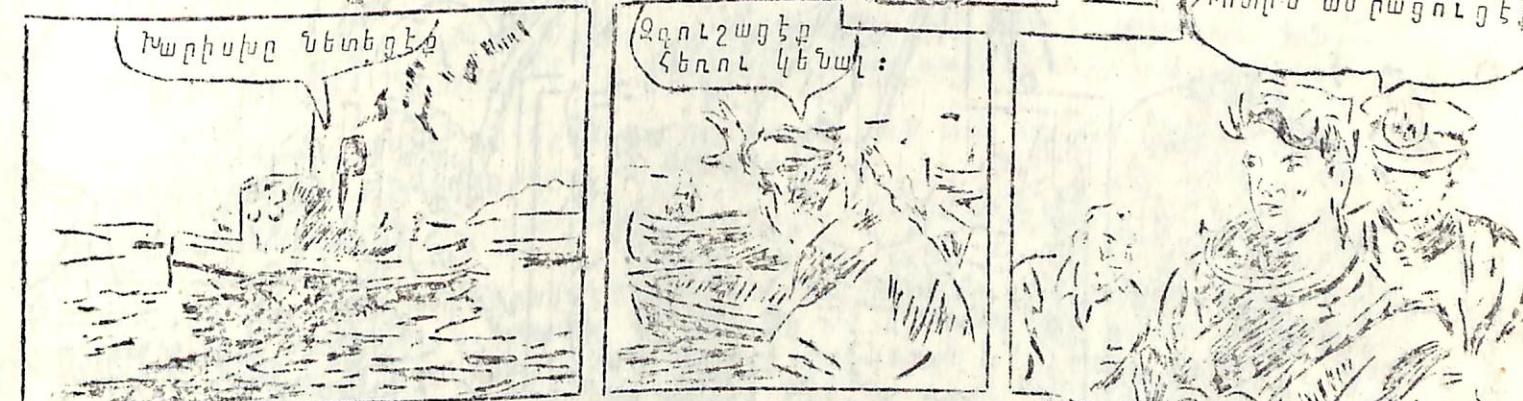
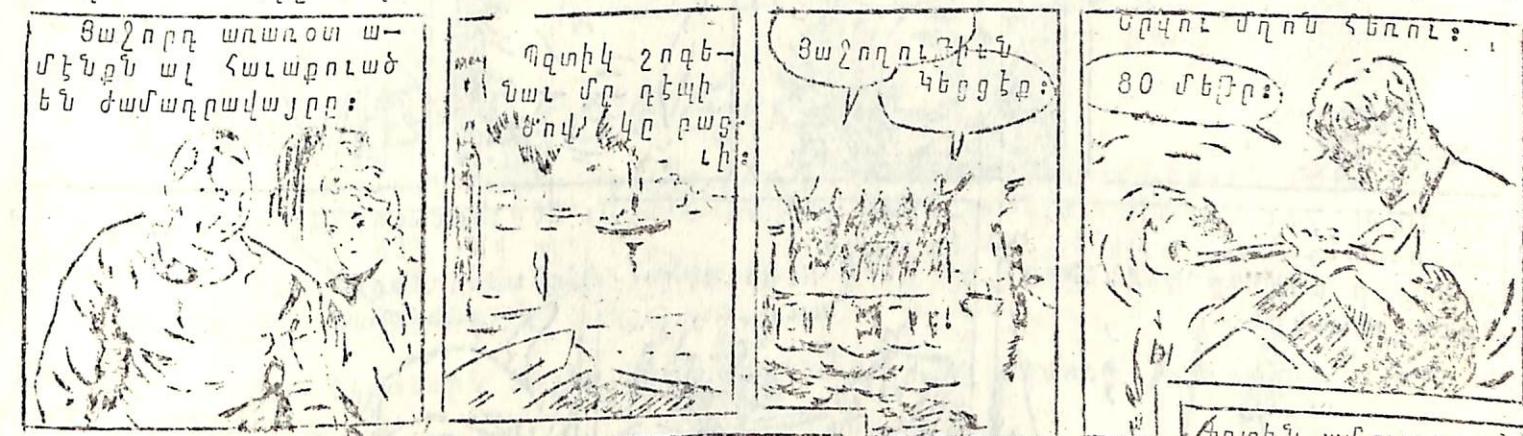
- 1 -	03	02
04		05

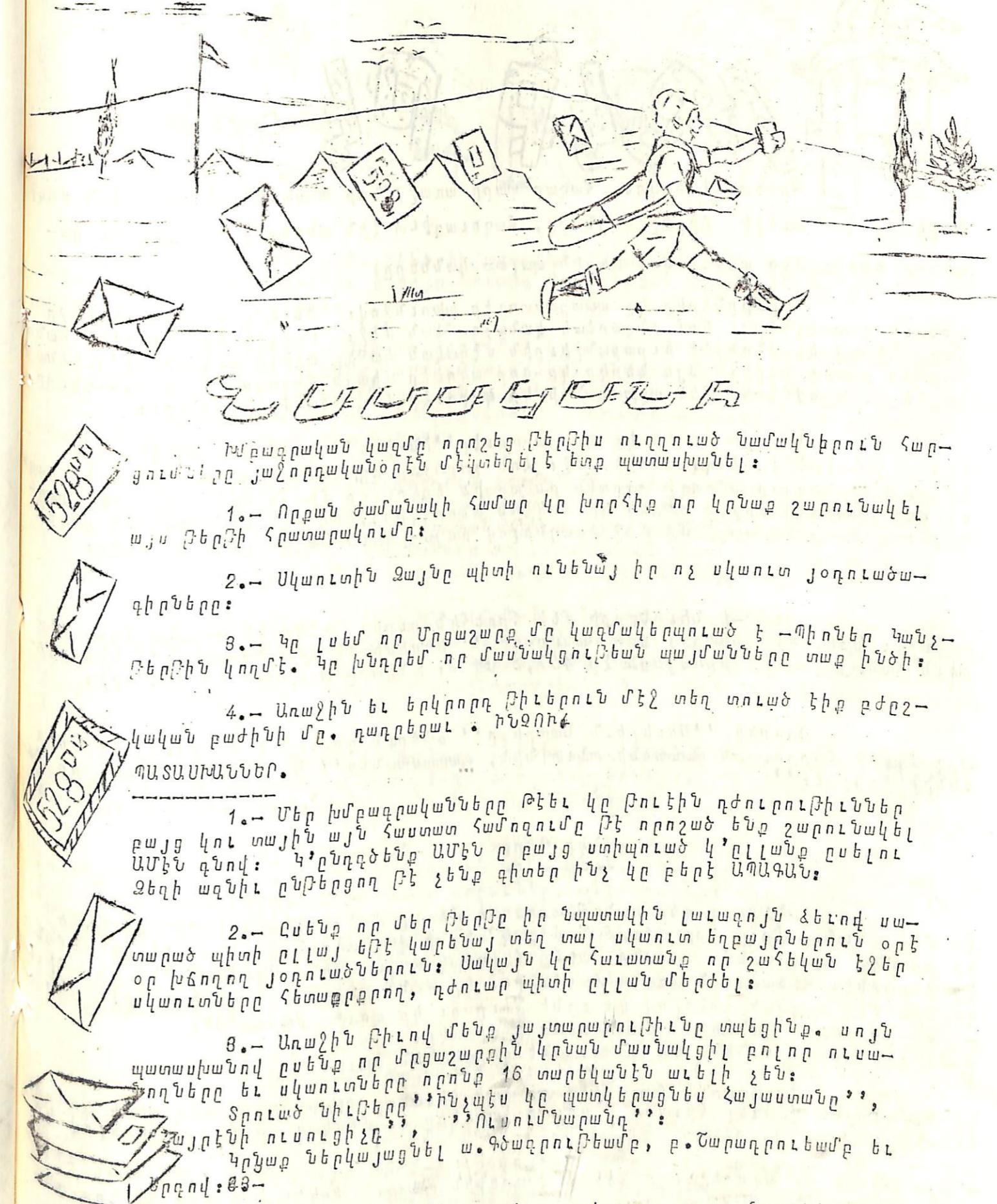
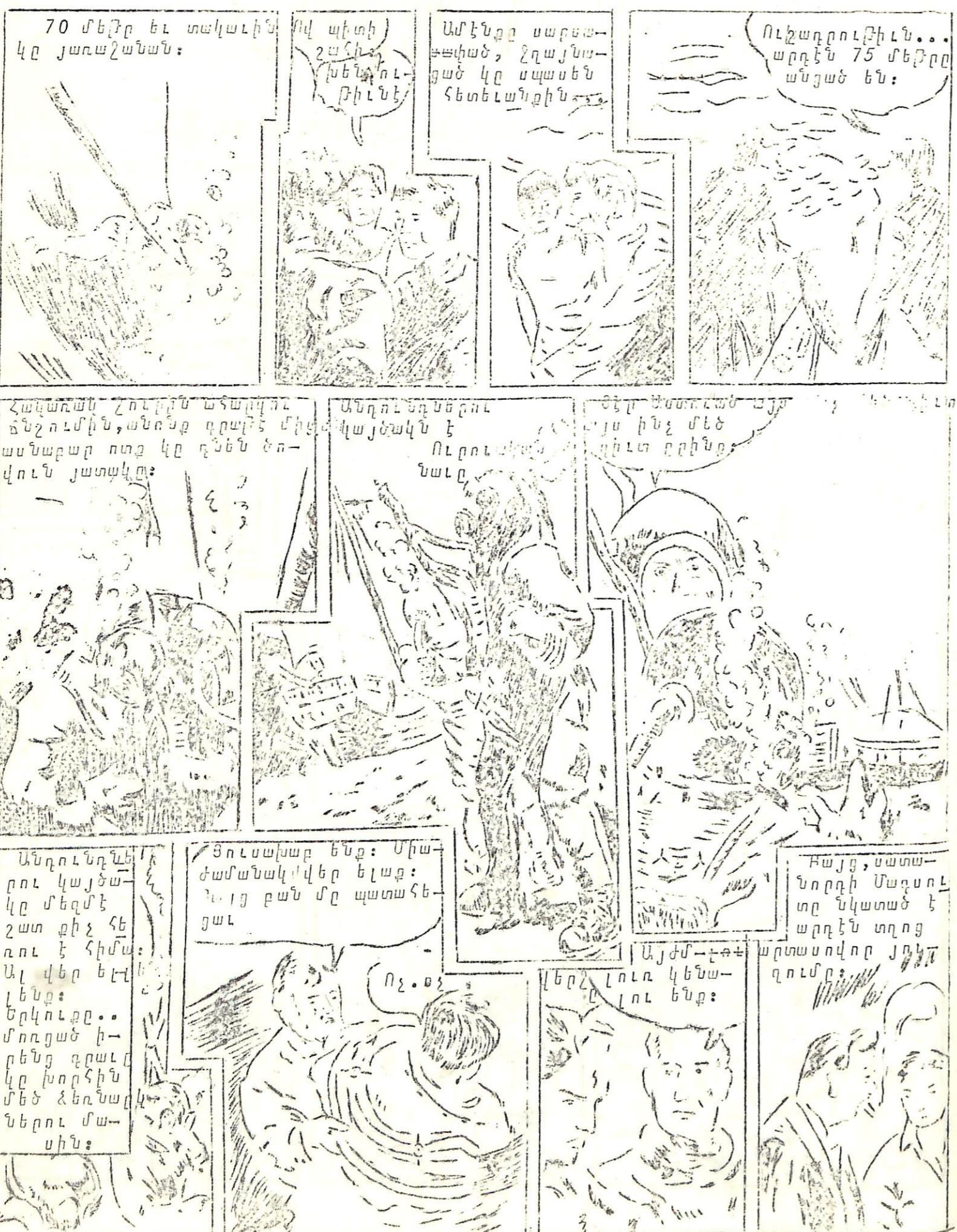
Հայութեան պատմութեան պահակը
երբեք կը սպասանցեան դեպի թեռութ
յալովշանութիւն Բիւ ։ 1-ը կը փո-
խանցէ Յիւ ։ 2-ը ին ապա կը վազէ ։
3-ան գործի գեւի տես ու ըստ ու ըստ
ու ու պահանջի գործութ ։ 2-ին Յիւ
Բիւ ։ 3-ը Մեկուսի և որովհեանէ
երբեք Տաղապահութ չունէ իր ու
թերապաթին միշտ այն պահուն, որ
Բիւ ։ 4-ը նազար պնդակը

03 - 3 -
04 - 0.214
04 - 0.214
04 - 0.214
05

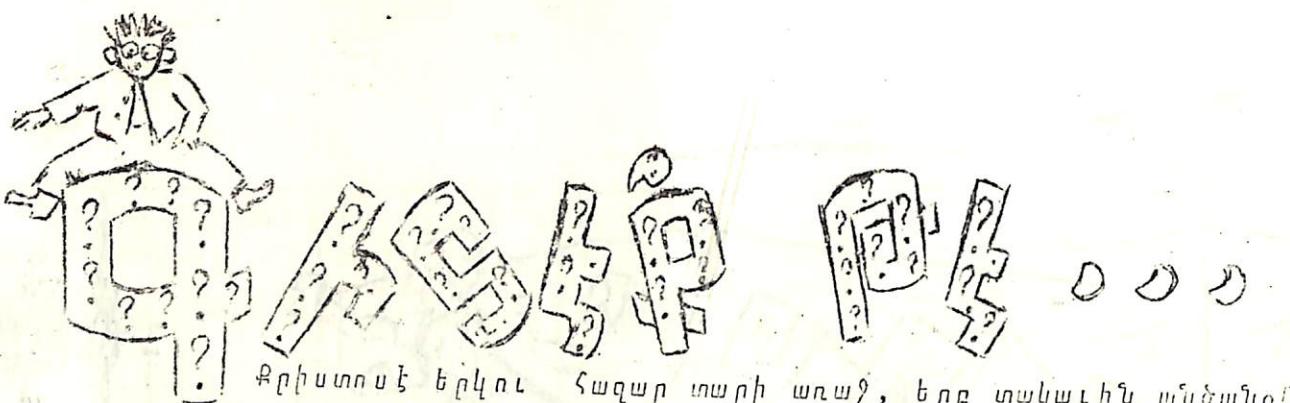
ଭାବୁଟାପିଲାନ୍ ପଦ୍ମଶିଳାନ
ସାରକୁଣ୍ଡକୁଣ୍ଡକିଲାନ

Յովսէփի եւ Գրիգոր, օր մը, գինետան մէջ խօսակցութեան մը միշոցին սկսած վիճաբանութիւնը՝ զ գրաւով մը կը վերջացնեն։ Ընկերներու խանդավառութիւնը աննկառագրելի է. որովհետեւ երկուքն ալ, թէ Յովսէփ եւ թէ Թէորգ Վարպետ սուզուողներ են։ Գինետան տէրը Մազսուտ, նենդ մարդ մը, ականջալառ կը հետեւի խօսակցութեան։

ԽՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Քրիստոս է երկու հազար տարի առաջ, երբ տակաւին անծանօթ էին մեզ
ներկերը կամ աւելի ճիշգը գոյները, հազուագիւտ էին անոնցմէ կարմիրը եւ կա-
պոյտը որոնց մեծ արժէք կու տային պալատականները:

Կաֆմիկոներկը կը պատրաստուէր խխունչով: Խնչպէս գիտենց խխունչը
գտնուի պարտէզներու կամ ընդարձակ կանաչութեան մէջ: Մարդիկ կը հաւաքէին զան
հազարներով եւ անոնցմէ իւրաքանչիւրին մէկական կաթիլ արիւն առնելով կ'ունենա-
կարմիր ընտիր ներկ: Այս ներկը կը զորդանուէր միայն հազարուներու տարագները
ներկելու որովհետեւ մեծ աշխատանքի կը պարօտէր հագուստ մը ներկելու:

Կապոյտ ներկը կը պատրաստուէր հնտիկօ, կոչուայ բոյսէն: Այս
բոյսը գտնուած է Հնդկաստանի մէջ: Հոն չարչար աշխատանքներէ ետք գտած են գալ-
նիքը: Այս բոյսը ամբողջ տարովն ընթացքին երկու օր միւյն ժամանակ ունին քաղ-
ուելու: Մարդիկ զիշեր շերեկ կը հնկէին անոր վրայ, որպէսզի ճիշտ առիշին քաղեն
զայն: Թեոր կայսարի մը մէջ եռացնելով բոյսը, կունենային կապոյտ ներկը:

1898-ի նիւ եօրքի մեծ հրդեհին ուրիշ թանկարին առարկաներու հետ
այրեցաւ նաեւ մեծ նկարիչ ձոն Բանվարդի համար Սիսիսիրի հմայնապատկերը, նկարը,
ըստ հսկայ կտաւին երկայնքն էր 457, 5 ՄԵԴՐՈՒՅԻ: Նկարը աւարտած էր 1846-ին:

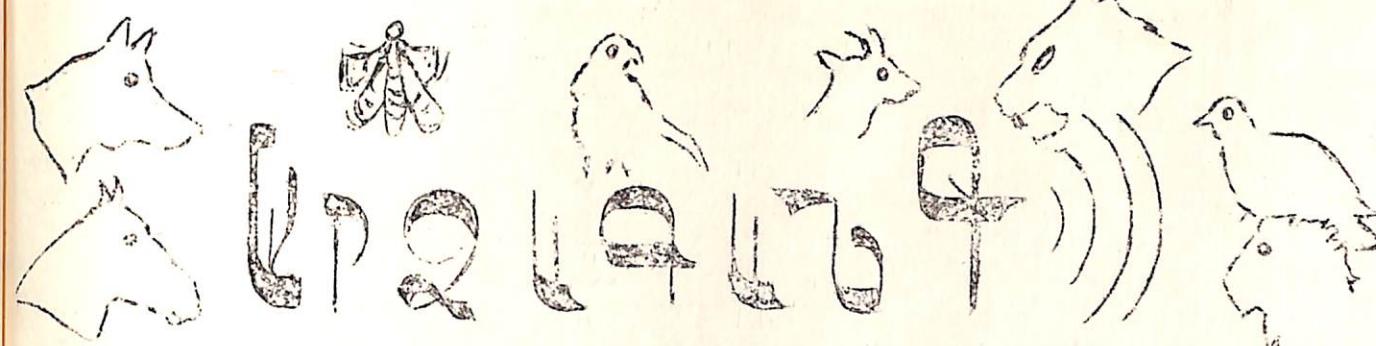
Ռոինիի Սեւիլեան Սափրիչը, օիներան գրուած է 8 օրուայ մէջ: Երբ
այդ մասին հարցուոին թատրոնի տնօրէնին, պատասխանեց, ես միշդ ըսած եմ, որ
սինին ծոյլ է:

Նոր Դերը

Հանճարեղ գերասան Պետրոս Աղամեանը մեծ վաշխառուէ մը մոխ առած
էր մեծ զումար մը: Երբ վճարման օրը կ'անցնի վաշխառուն կու ուայ եւ կը պահան-
իր դրամը, սպառնալով Ծատրոնը հակել հակառակ պարագային: Աղամեան ինքնինը հիւ
կը ձեւացնէ: Վաշխառուն առանց հաւատալու կը մտնէ դերասանին սենիսկը ու զիշը
կողնին մէջ պառկած գտնելով կը բռնէ թեւը ու կը պոռայ սարսակած.
- հսկոյն թժիշկ կանչեռէ զտանդաւոր է վիճակը:
- Բժիշկի դրամ չունինը կը պատասխանէ դերասանին ծառան:

Վաշխառուն մտածել հիւանդինը բունքը մեռնի իր մասնաւոք յայտագիրը,
կը համար վաշխառուն մտածել հիւանդինը բունքը մեռնի իր մասնաւոք յայտագիրը:
- Այս համար մտածել հիւանդինը բունքը մեռնի իր մասնաւոք յայտագիրը:

- Այս անդամ ալ աղատեցանք: Կրցայ Ծատրոնին պատիւը մերկ իսկ նոր ու
ըստ մինչէ:

Քաղաքի բաժնի արծուիկներու աստիճանաւորական կազմը կը բաղկանայ 12
անդամներէ: Խմբապետուչին է քոյր նուարդ Գէորգեան: Արծուիկները բաժնուածն
չորս գլխաւոր խումբերու:

1.՝ Սաւասարդու: Այս խումբին մէջ կը թթուին ապագայ աստիճանաւորները:
Մոտ օրէն տեղի պիտի ունենայ աստիճանաւորական ընտրութիւն, որովհետեւ նաւա-
սարդ խումբը առդէն յաջողութեամբ անցուցած է սրաբական գիտելիքներու քննութիւնը
եւ սկսած Բ. կարգի հայերէն գիտելիքներուն: Պատասխանատուներն են քոյրերու:
Մարդ Տէնկեան եւ Սօսի Գազանճեան:

2.՝ Սայիրի: Ամենաեռանդուն շումբն է, թէ գիտելիքներու հանդէպ
ունեցած եռանդը միշտ նուազ է, մինչ խաղեցու եւ երգերու հանդէպ ունեցածը
անմրցելիք նէրկային լծուած է ժրաշան աշխատանքի, խթանուելով չնաւասարդը
բարձրանալու հոռանկարներն էնդհանուր պատասխանատուն է քոյր Սայիր
օգնականներն են քոյրեր Մարդ Սիկեւան, Սապունճեան եւ Սակի Բարսեղեան:

3.՝ Մըջիւն: Լաւագոյն խումբն է ունի աշխատող եւ յարատեւող արծ-
կիներէ: Ցաջողութիւն ունեցած է ամէն մարզէ ներս: Բայցուած է երկու մաս-
երու: Կարմիր է եւ Կապոյտ է Կարմիր ին պատասխանատուն է քոյր Սայիր
ծանիկեան է Կապոյտ ին նփրուհի հէօզիդարայեան: իսկ ընդհանուր պատասխանատուն
է քոյր Մելինէ Բանդուեան:

4.՝ Կակուղ Թաթիկ: Քաղերու նէ երգերու ամենաշատ ապագան ունեցող
խումբն է: Կը բաղկանայ 8-6 տարեկան եղող փոքրիկներէ: Պատասխանատուներն
են: Քոյրեր Սեղան Սիմոնեան նէ նայերի Շահինեան:

Ամսուան մէջ հիրաքանչիւր կիրակի ունի իր մասնաւոք յայտագիրը,
բանախօսումբան խողի, երգի եւ ձեռային աշխատանքի է խումբը կունենայ զանա-
զան ձեռնարկներ ինչպէս առաստեղան արշաւութեամբ անշունք ունենայ զանա-
զան աշխատանքի է անշունք տարի կունենանք մեր տարեկան ծնողական հաւաքոյները:
Կայացուին սմէն տարի կունենանք մեր տարեկան ծնողական հաւաքոյները:
Այս տարուան հաւաքոյները կը սկսինք, նաւասարդ է խումբը հաւաքոյները:
Քոյրուք, որուն պիտի հետեւին միւս խումբերը: Վերոյիշեալ խումբը արդէն
կուկ պատրաստութեան մէջ է:

”Սկառտին Զայնը, ի Հաւաքոյնը“

”Սկառտին Զայնը, ի կազմակերպան սկառտական հաւաքոյնը տեղի
ունեցաւ Կիրակի 7 Փետրուար 1965-ի երեկոյեան ժամը 7-ին Ակումբի մէջ:
Հաւաքոյնին ներկայ էին մօտաւորապէս 85 Արծուիկ Սկառտին աստիճանաւորները:
Զույգադրուեցաւ կոկիկ յայտագիր մը: Իմիջի այլոց խօսուեցաւ թերթին կա-
ռեւուութեան մասին եւ ընթացքուեցաւ անոնց իրենց զործոն մասնակցութիւնը
եւ ընկառութեան յաջուածներ գրելով: Հաւաքոյնը մակուեցաւ ժամը 10.00-ին:

صُورَاتُ الْكِتَابِ

نَرَةٌ وَوَرَّةٌ لِلْفَوْجِ الْمَلِئِ بِالْكَافِ مِنْ سُورَةِ
حَلْبٍ

